

לאומות, [תמג] אז לכן מהיום השלישי ואילך שרתה השכינה על הממונים בכדי להכניעם, וְאִינּוֹן מִים לָא הוּוּ יְדַעֵי בְּבִלְאֵי (ס"א בְּכוֹלָא), אֲמַאי רְשִׁימִין הָכָא ואת זה סוד המים לא ידעו חכמי בבל למה הם נזכרים ביום השני שלא נזכר בו כי טוב, והוא מאחר שהם חשבו שהוא מורה על שפע ישראל ולא על מיעוט שפע האומות, דְּהָא טוֹבָא דִּישְׂרָאֵל לָא הוּוּ בְּאַתְרֵי דְּמַעוּטָא, אֲלָא בְּאַתְרֵי דְּרַבּוּיָא אמנם אמר רשב"י שאנו יודעים שטוב ישראל לא התחיל במקום המיעוט של היום שני אלא הוא התחיל כבר במקום הריבוי של היום הראשון. וּבְגִין דְּאֵלִין מִיִּין דְּרְשִׁימִין הָכָא אֲתַמְעֵטָן, אָתֵי קָרָא לְאֲשַׁמְעִינָן דְּכֶתִיב, וְהַמִּים ולכן בגלל שהמים המוזכרים כאן הם מורים על מיעוט שפע האומות, אז לכן בא הכתוב להשמיענו ואמר והמים בה' הידיעה, אִינּוֹן דִּידִיעֵן בְּיוֹמֵי דְּחַג, אִינּוֹן דְּרְשִׁימִין גּוֹ קְרַבְנִין, דְּאִינּוֹן טוֹרֵי לְוֹטִין דהיינו שאותם המים הידועים שמנסכים בחג הרמוזים בתוך פסוקי הקרבנות של ימים ב' ו' ז', בדוקא הם נרמזו מהיום השני, כי אז הוא סוד המיעוט מאחר שהוא כנגד השרים הממונים הנקראים הרים הארורים, הָיוּ הַלּוֹךְ וְחָסוֹר טוֹבָא דְּלֵהוֹן, וּנְגִידוּ דְּאֲנְגִיד עַלֵּיהוּ, הָיוּ הַלּוֹךְ וְחָסוֹר ובהם הוא סוד 'היו הלוך וחסור', דהיינו שהטובה שלהם והמשכת השפע שנמשך להם הם הולכים ונחסרים, וּבְגִין דְּאִינּוֹן מִים דְּלֵהוֹן הוּא, לָא אֲתַחְבְּרָן אֲתוּוֹן, דְּלָא יִתְחַבֵּר טוֹבָא דְּלֵהוֹן, אֲלָא זְעִיר זְעִיר ומאחר



[תמג] מאחר שאז התמעט הפרים והקריבו י"ב פרים ולא י"ג כביום הראשון.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שניסוך המים הוא כנגד השרים הממונים, אז לכן לא נתחברו האותיות של ניסוך המים במקום אחד אלא הם נרמזו בכמה ימים של ב' ו' ז', מאחר שלא יתחבר הטובה שלהם ויקבלו שפע מרובה אלא שפעם יושפע להם מעט מעט.

כפירים רשו ורעבו נאמר על הממונים של אומות העולם, ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב על עם ישראל

אַבְל לְיִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן מְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה פְּתִיב.
(תהלים לד) וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב אֲמַנֵּם יִשְׂרָאֵל

שהם חלקו ונחלתו של הקב"ה אז מה כתוב בהם, 'ודרשי ה' לא יחסרו כל טוב'. **רִישֵׁיהּ דְּקָרָא, כְּפִירִים רְשׁוּ וְרַעְבוּ, אֱלִין מְמַנֵּן דְּשָׂאָר עַמִּין** כי

הנה תחילת הפסוק שכתוב 'כפירים רשו ורעבו' הוא נאמר על הממונים של שאר האומות. **וְדַרְשֵׁי יְהוָה, אֱלִין יִשְׂרָאֵל, לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב, אֱלִין אֲזִלִין וְאַסְתַּלְקוּ לְעֵילָא לְעֵילָא** ומש"כ ודרשי ה' הוא נאמר על ישראל

שהם לא יחסרו כל טוב, כי תמיד הם הולכים ומתעלים מעלה מעלה. **וּבְגִין כְּךָ,**

טוּבָא דְלְהוֹן דְּאֵינּוֹן מִים, הָיוּ הֶלּוּךְ וְחֶסוֹר ומשום כך טוב האומות שהוא המים הוא סוד הלוך וחסור. **עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי. דָּא**

טַבַּת, דְּהָא כְּרִין יְמֵי הָרַעָה הוּוּ ומש"כ 'עד החודש העשירי' הוא סוד חודש טבת שבהם הם ימי הרעה כחודשי תמוז ואב [תמד], **וְאַתְעַרַת הָהִיא**



[תמד] כדאיתא בזהר שמות דף יב עמוד א' תלת ירחין דינא קשיא שריא בעלמא ומאי ותצפנהו (בראשית ל"א ב') שלשה ירחים, אלין גינהו תמוז אב טבת.

הלימוד היומי

רָעָה וְאֶת־תִּקְפֹּת, וְכָל־הָ קַדִּישָׁא לָא אֲנֵהִירַת מִנּוּ שְׁמִישָׁא

שבאלו הימים אותה הרעה של הלילי"ת מתחזקת בדיניה כנגד ישראל, ובזה הכלה הקדושה

מלכות לא מאירה מאור השמש דז"א, כְּדִין נִרְאוּ רָאשֵׁי הַהָרִים, אֱלִין

אִינוּן הָרֵי חֲשׂוּכָא, טוּרִין דְּלוּוִטִין אֶת־חֲזוּן וְאֶת־תִּקְפוֹ,

וְעַבְדֵּי בִישׁוּן בְּעֵלְמָא ואז הוא סוד 'נראו ראשי ההרים', דהיינו שאותם

ההרים החושכים של הממונים שהם הרים ארורים, הם נראים באלו השלושה חודשים,

ועי"כ הם מתחזקים ועושים רעה בעולם.

אלו שבעים פרי החג הם כנגד שבעים השרים הממונים על שבעים אומות

בְּיוֹמֵי אֱלִין, אִשָּׁה בְּהָא עוֹלָה, דְּהָא כְּדִין הֵינִי אִשִּׁים

אֲכֵלִי חוֹלְקֵיהוּן והנה באלו הימים של סוכות נאמר 'אשה' בקרבן

עולה, מאחר שבהם אותם המלאכים הנקראים אישים אוכלים את חלקם מאותם הקרבנות,

ואח"כ הם מחלקים אותם לשרים הממונים. שְׁבַעִים פָּרִים אֱלִין, אִינוּן

לְקַבֵּל שְׁבַעִים מִמֶּנּוּ, דְּשִׁלְטוֹ עַל שְׁבַעִין עַמִּין כי אלו שבעים

פרי החג הם כנגד שבעים השרים הממונים על שבעים אומות. וְסִלְקִין בְּיוֹמָא

קְדָמָא, וְנַחֲתֵי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְאֶקְרוּן פָּרִים מִנְּחִין

בְּיוֹמֵי דְלֵהוּן כי ביום הראשון הם עולים ומקבלים שפע מי"ג פרים והם פוחתים

והולכים בכל יום ויום, והם נקראים פרים המנגחים זה את זה ביום שהם שולטים ומקבלים

שפע. אֵילִם (חֶסֶר) הנה אילים נכתב בכתיב חסר אילם והוא מאחר שהסט"א הם תמיד

בחסרון (מק"מ), אֲרִבִּיסָר, תִּרִין בְּכָל יוֹמָא אִינוּן י"ד יְהוָה.

הלימוד היומי

יָדָא דְשְׁלִיטָא עֲלֵיהוּ תְדִיר, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא וּבְכָל יוֹם
מקריבים שני פרים וביחד הם י"ד פרים והם כנגד המלכות הנקראת יד הוי"ה כי היא היד
ששולטת עליהם ומכניעה אותם תמיד בכל יום ויום. **אִמְרִין בְּנֵי שָׁנָה,**
מְנַיִנָא דְלְהוֹן ח"ץ וכן היו מקריבים י"ד כבשים בני שנה בכל יום וביחד הם
ח"צ כבשים, כי זו השכינה הדורכת את קשתה בחיצים מכניעה את האומות.

אנו נותנים לאומות בעין טובה ובשבילם זה לרעתם

וְאֵי תִימָא אֵי הֶכִי, רַע עֵינֵי תְּוִינָן לְגַבֵּייהוּ ואם תאמר שאם סוד
פרי החג הוא מורה על מיעוט שפע האומות אז יוצא שאנו רעי עין לגביהם ולמה
הוא כך. **אֵין, דִּהָא פְּתִיב,** (משלי כה) **כִּי גַחְלִים אַתָּה חֲתָה עַל**
רֵאשׁוֹ. אֲבָל אֲנִן לָא יַהֲבִינָן אֶלָּא בְּחֲדוּתָא אלא באמת כך
הוא הדבר כי את השפע שהם מקבלים הוא לא לטובתם, כי הרי נאמר 'אם רעב שונאך
האכלהו לחם וגו' כי גחלים אתה חותה על ראשו, ולכן הגם שאנו כעין רעי עין לגביהם
בכך שהחלק שהם מקבלים לא יערב להם כמו שהם חושבים, מכל מקום אנו נותנים להם
בעין טובה מתוך שמחתנו (הרמ"ז), **דְּלִית בִּיּוֹמֵי שְׁתָּא, חֲדוּתָא,**
כְּאֵלִין יוֹמִין כי הנה אין ימים שמחים בשנה כמו הימים האלו של חג הסוכות.
וּבְגִין דְּאֲנִן יַהֲבִין בְּטוֹב לְבָא, וּבְחֲדוּתָא דְרַעוּתָא,
אֲתַהֲפֹד עֲלֵיהוּ גַחְלִים עַל רֵישִׁיהוֹן ומאחר שאנו נותנים להם את
חלקם בעין טובה ובשמחה וברצון, אז זה השפע נהפך להם לגחלים על ראשם, **גּוֹמְרִין**
מְלַהֲטִין, דְּחֲדוּתָא דִילָן, עֲבָדֵי לֹזֵן בֵּישׁ כי אלו הגחלים המלהטות

הלימוד  היומי